

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ Δοχμ. 146.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμήνιον.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Ἐδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Πρὸς τὸν κ. Συντάκτην τοῦ «Φορολογουμένου.»

Ἀξιότιμε Κύριε!

Ἀναγνόντες ὅσα κατὰ διαφόρους ἐποχὰς καὶ ὅσα πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἀνεγράφησαν ἐν τῷ καθ' ὑμᾶς δημοσίῳ φύλλῳ περὶ Γυμναστικῆς, ἠθέλομεν ποιῆσαι ἀσύγγνωστον ἔλλειψιν, ἀνδρὲς ἐξεδηλοῦμεν ὡς ἐν πρώτῃς κατὰ τὴν παρούσαν εὐκαιρίαν τὰς ἐκ τῆς νεότητος καὶ τῶν ὑπὲρ αὐτῆς ἐνδιαφερομένων εὐχαριστίας ὑμῶν ἐπὶ τῷ φιλοπάτριδι ἀγῶνι, ὃν ἀνευδότης ἀνέλαβε τὸ ὑμέτερον φύλλον χάριν τοῦ ὄντως περισπουδάστου τούτου θέματος. Μετὰ τὴν ὀφειλομένην δὲ ταύτην ἔκφρασιν, ἐρχόμεθα νὰ δώσωμεν ὑμῖν πληροφορίας τινὰς, τὰς ὁποίας δύνασθε καὶ νὰ δημοσιεύσητε, ἐάν θεωρήσητε αὐτὰς ἀξίας εὐρυτέρας ἀνακοινώσεως.

Ἡ Γυμναστικὴ ἐψηφίσθη ὡς εἰσακτέα εἰς τὰ δημοσία παιδευτήρια διὰ ψήφισματος τῆς προσωρινῆς Κυβερνήσεως τῆ 8 Δεκεμβρίου 1862 ἐκδοθέντος. Ἐψηφίσθη δὲ εἰς τὰ γυμνάσια διὰ τοῦ αὐτοῦ ψήφισματος τῆ 22 Σεπτεμβρίου 1880 Βασιλικῆς διατάξεως, τὸ ὅτι ἀπαιτῶνται ὡς ἐλόκληρον δὲν ἐλειτούργησαν ὁμοίως εἰσέτι αὐτῇ, διότι πρὸς τοῦτο ἀπαιτοῦνται δύο τινὰ, πρῶτον, χώρος ἐπιτήδειος εἰς ἵδρυσιν γυμναστηρίου, τοῦτον δ' ὀφείλει νὰ παραχωρήσῃ ἢ τὸ δημοσίον, ἢ ἡ δημοτικὴ ἀρχή, ἢ ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἢ μοναστηριακὴ, δεύτερον, ἀνὴρ εἰς ὃν νὰ δύναται νὰ ἀνατεθῇ ἐπιτυχῶς ἢ διευθύνει τῶν γυμναστικῶν ἀσκήσεων, καὶ εἰς ὃν ἡ κυβέρνησις παρέχει ἐπὶ τοῦ παρόντος καὶ ἀμοιβὴν τινὰ, ἐπιφυλασσομένη νὰ λάβῃ ὑπ' ὄψιν τὰς ὑπηρεσίας του. Ἄμα αἱ δύο αὗται συνθήκαι ἐκπληρωθῶσιν, ἡ Γυμναστικὴ ἀρχεται παραχρῆμα τῆς λειτουργίας της. Ἄς ἴδωμεν δ' ἤδη πῶς δύνατον εἶναι νὰ ἐπιτευχθῇ ἑκάτερα τῶν συνθηκῶν τούτων καὶ ἐπιτύχῃ τῆς ἐξήγηται ἐκ τῆς συμεργασίας τῆς διοικητικῆς καὶ δημοτικῆς ἀρχῆς· ἐπειδὴ δὲ ἀμφοτέρων τούτων προϋπάρχουσιν ἀνδρες, ἐμποροῦμενοι πατριωτικῶν αἰσθημάτων, βέλτε καὶ προθυμότεροι εἰς τὸ καλόν, ἔχομεν δι' ἐλπίδος ὅτι θὰ κατορθωθῇ νὰ δοθῇ ὁ εἰς τὴν γυμναστικὴν ἐπιτήδειος χώρος· δημοσίον οἰκόπεδον γινώσκόμεν ἡμεῖς ἐν κατάλληλον, τὸ προωρισμένον ὡς πλατεῖαν καὶ κείμενον μεταξὺ τῶν οἰκιῶν τῆς χάρας κ. Ἀργυροπούλου καὶ τῶν ἀδελφῶν κυρίων Σταμάτη. Ἐπειδὴ ὁμοίως τοῦτο θὲν εἶναι περικλεισμένον, προσφορύτερον διὰ τὸ ὀλιγοδαπανέστερον θεωροῦμεν τὸ πρῶτον σκοπευτήριον, παρὰ τὸν ἅγιον Ἀνδρέαν, ἢ ὅτι ἄλλο οἰκόπεδον ἐθνικόν, ἢ δημοτικόν ἢ ἐκκλησιαστικόν ἔχει ἄλλος τις νὰ ὑποδείξῃ. Καθ' ὅσον δ' ἀφορᾷ εἰς τὸν δεύτερον ὄρον, ἦτοι εἰς τὸν ἀνδρὰ τὸν μέλλοντα νὰ διευθύνῃ ἐπιτυχῶς τὰς ἐν λόγῳ ἀσκήσεις, προκαλοῦμεν τὸν ἔχοντα τοιαύτας γνώσεις νὰ προσέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Γυμνασίου, εἴτε πολίτης εἶναι οὗτος· εἴτε ὑπαξιωματικὸς ἢ στρατιώτης τοῦ σώματος τῶν πυροσβεστῶν· ἐν ἔλλειψι δὲ τοιούτου ἐνταῦθα, θέλει εἶθαι ἐξ Ἀθηνῶν.

Ὅτως ἔχουσι τὰ τῆς Γυμναστικῆς. Ἴδου δὲ καὶ τὸ περὶ αὐτῆς Β. Διάταγμα.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α΄.

Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων.

Λαβόντες ὑπ' ὄψιν τὸ περὶ εἰσαγωγῆς τῆς γυμναστικῆς εἰς τὰ Γυμνάσια ψήφισμα τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως τῆ 8 Δεκεμβρίου 1862 ἐκδοθέν.

Προτάσει τοῦ ἡμετέρου ὑπουργοῦ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς δημοσίας Ἐκπαιδεύσεως, διατάσσομεν τάδε:

Ἐκαστὸν τῶν Γυμνασίων διηρρίζεται εἰς προ-γυμναστήν ἐκ τῶν ἐν τῷ ἐνταῦθα γυμναστηρίῳ ἢ ἐτέρῳ δημοσίῳ τοιούτῳ θεωρητικῶς καὶ πρακτικῶς ἐξεσηκημένων καὶ ἀπόδειξιν τούτου φέρωντων.

Μέχρις οὗ ἐκπαιδευθῇ ἀνάλογος ἀριθμὸς διδασκάλων τῆς Γυμναστικῆς δύναται νὰ διορισθῶσιν ὑπαξιωματικοὶ ἢ στρατιῶται καὶ ἰδίως τοῦ σώματος τῶν πυροσβεστῶν.

Ἡ τῶν μαθητῶν ἀσκήσις εἶναι ὑποχρεωτικὴ. Δύναται νὰ ἐξαίρεθῶσιν ὅσοι φέρουσι πιστοποιητικὸν δύο ἰατρῶν βεβαιῶν ὅτι αἱ προκείμεναι ἀσκήσεις θέλουσιν ἀναντιρρήτως φέρει βλάβην εἰς τὴν ὑγείαν τῶν μαθητῶν, ἀλλ' ἐν τῷ τοιούτῳ πιστοποιητικῷ πρέπει νὰ σημειῶνται εὐκρινῶς καὶ ἠτιολογημένως οἱ ἀντιεικονοῦντες τὴν σωματικὴν ἀσκήσιν λόγοι.

Καθ' ἑκάστον ἔτος μετὰ τὰς ἐξετάσεις τῶν μαθημάτων θέλουσιν γίνεσθαι καὶ τῆς γυμναστικῆς ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου γυμνασιάρχου καὶ τῶν καθηγητῶν ἐλάστου γυμνασίου, καὶ ἐν τῷ ἐνδεικτικῷ ἢ ἀπολυτηρίῳ τίθεσθαι ἰδιαίτερος βαθμὸς τῆς ἐπιδόσεως τῶν μαθητῶν εἰς τὴν γυμναστικὴν.

Δι' ἐκ τοῦ γυμναστηρίου ἀπουσίαι θέλουσιν λογίζεσθαι εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀπουσιῶν ἐκ τῶν ἄλλων μαθημάτων τοῦ Γυμνασίου καὶ ἔχει τὰς διατεταγμένας συνεπείας· διὰ τοῦτο θέλει ἀναγινώσκειται κατάλογος κατὰ τὴν ὥραν τῆς ἐνάρξεως τῆς γυμναστικῆς τῶν ἐκάστοτε προσερχομένων ὠρισμένων μαθητῶν, πρὸς ἔλεγχον τῶν ἀπουσιῶν.

Δι' ὑπουργικῆς διαταγῆς θέλουσιν ὀρισθῆ τὰ καθέκαστα τῶν προσόντων τῶν διοριζομένων διδασκάλων τῆς γυμναστικῆς καὶ τὰ περὶ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ τῶν Γυμναστηρίων,

Ἐν Ἀθήναις τὴν 22 7/ορίου 1880.

(Ἐκ τοῦ Γυμνασιάρχου).

Ἐκκλησιαστικά.

Γνωστὰ τυγχάνουσι πλέον τοῖς πᾶσιν ἐνταῦθα, τὰ ἀπὸ τινος συμβαίνοντα ἔκτροπα καὶ ἑλεσινα ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναφ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ», ὃ ἔνεκεν τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀπρεποῦς συμπεριφορᾶς τῶν ἐφημερίων τῆς ἐκκλησίας ταύτης· δυστυχῶς ἐν τούτοις ἐνφ τὸ σκάνδαλον τοῦτο ἔφθασεν εἰς βαθμὸν ἀνοικονόμητον, οὐδεμίαν ἐλήφθη πρόνοια πρὸς ἄρσιν αὐτοῦ καὶ ἐξακολουθεῖ ὑφιστάμενον πάντοτε πρὸς μεγίστην ἠθικὴν βλάβην τῆς ἐκ-

κλησίας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀλγεῖνὰ ἐπιβάλλονται καθήκοντα τῷ ἐγγωρίῳ τύπῳ, ἅτινα ὁ «Φορολογουμένου» ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ δύναται νὰ παρίδῃ ἀφοῦ οὔτε ὁ χρόνος, οὔτε αἱ πρὸς διαλλαγὴν ἀποπειραὶ ἠδυνήθησαν νὰ ἐπαναφέρωσι τοὺς ἱερεῖς τοῦ Ἰψίστου εἰς ὀρθωτέρας σκέψεις καὶ εἰς χριστιανικότερα αἰσθήματα.

Πρὸ πολλοῦ μεταξὺ τῶν ἐφημερίων τοῦ εἰρημένον ναοῦ ὑπεράνθαιεν, ὡς φαίνεται ἐχθρα, ἀφορμὴν ἔχουσα μικρολογα συμφέροντα καὶ ζητήματα πρωτοκαθεδρίας, ἔστιν δ' ὅτε καὶ ζητήματα ψαλτικῆς ἢ ἴσου· πλὴν ἡ ἐχθρα αὕτη μέχρι τινὸς διελάθαιεν τὴν προσοχὴν τοῦ κοινῶ ἐκδηλουμένη οὐχὶ ἐμφανῶς, οὐδὲ κατὰ τρόπον σκανδαλίζοντα τὴν συνείδησιν τῶν ἐνοριτῶν. Ἐπ' ἰσχύων ὁμοίως ἡ ἐχθρα αὕτη μεταξὺ τῶν ἱερέων ἔλαβεν ἐπικίνδυνον ἐπίτασιν καὶ ἀπὸ τινος ἤρχισεν ἐκδηλουμένη δι' ἀντεγκλήσεων ἀπρεπῶν, διὰ δεινῶν ἐριδῶν, δι' ἀνοικείων ἐν ταῖς ἐφημερίαις δημοσιευμάτων καὶ δι' ἀγορεύων κατ' ἀλλήλων ἐπιθέσεων ἐν τὸς τοῦ ἱεροῦ ναοῦ καὶ κατὰ τὴν ὥραν τῶν ἱεροτελεστιῶν, ἅτινα μαρτυροῦσιν ἀποχρώντως καὶ ὡς ἐκ τῆς βιωτικότητος αὐτῶν, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἀνεξίτων λόγου ἀφορμῶν τῶν, ὅτι οἱ λειτουργοὶ οὗτοι τοῦ Ἰψίστου ἤεπαλον τὰς φρένας, ἢ ὅτι τὴν ψυχὴν αὐτῶν λυμαίνονται πάθῃ ἰσχυρὰ καὶ ἀκράτητα. Ἄλλ' ἐν ἑκατέρῃ τῶν θλιβερῶν τούτων περιστάσεων, φρονούμεν, ὅτι ἡ συμβίβωσις αὐτῶν καὶ ἡ ἐν τῷ ἰδίῳ ναφ διακονία εἶναι ἀδύνατος καὶ διηνεκὲς κκάνδαλον. Ἴνα μὴ ἐκληθῶμεν ὅτι μεγεθύνομεν συνήθεις παρεκτροπὰς καὶ ἀναγάγωμεν κοινὰς ἐριδας εἰς βαθμὸν ἐγκλημάτων, ἀναφέρομεν μετ' ἀλγους ψυχῆς ἐν ἐπεισῶδιον τῆς ἐχθρας ταύτης. Κατὰ μίαν τῶν Κυριακῶν ἱερουργιῶν τοῦ παρελ. μηνός, εἰς τῶν ἐφημερίων, πολλὴν φαίνεται ἀποδίδων σημάσαν εἰς τὴν ἐρρυθμον μελωδίαν, ἔξεμάνη καθ' ἑτέριον συναδέλφου του, διότι δὲν τῷ παρῶντος τὸν τόνον εἰς τὴν προσήκουσαν τῆς μουσικῆς κλίμακος βαθμίδα καὶ τίποτε ὀλιγώτερον καταφέρει κατ' αὐτοῦ δύο ἢ τρία κατὰ κεφαλῆς κτυπήματα· οὗτος δρᾷ ττεται τοῦ προστυχόντος ἀεζέβροχίου καὶ τὸ καταφέρει ῥᾶγδην κατὰ τῆς κεφαλῆς ἐκείνου· τρίτος συλλειτουργὸς παρεμβαίνει πρὸς χωρισμὸν τῶν ἐκ τῆς γενειάδος κρατουμένων ἐμμανῶν, ἀλλ' ὁ ἐπιτεθεὶς πρῶτος, νομίζει ὅτι κρατεῖται παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος ὀλίγον μερολοπτικῶς καὶ μόνον ἵνα δώσῃ καιρὸν καὶ εὐκολίαν εἰς τὸν ὀμπρελοφόρον νὰ τελειώσῃ τὸ ἔργον τοῦ σωφρονισμοῦ, στρέφεται κατ' ἐκείνου καὶ ἠθέλαμεν εἰπεῖ ὅτι ἡ σκηνὴ τελειώνει κωμικῶς, ἀνδρὲς ἐλάμβανε χώραν εἰς μέρος ὅπερ διὰ τὴν ἱερότητά του ἀποκείει πᾶσαν ἰδέαν κωμικοῦ.

Νὰ χαρακτηρίσωμεν προσηκόντως παρόμοια ἀξιοθρήνητα πράγματα εἶναι περιττόν, οὐδ' ἀποκείται ἡμῖν νὰ καταδείξωμεν τὰς ἐκ τῆς τοιαύτης πρὸς ἀλλήλους συμπεριφορᾶς τῶν λειτουργῶν τοῦ Ἰψίστου ἐμποιοῦμενας ἐντυπώσεις εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, ὅπερ ἐνφ ἀπεκδέχεται εὐλόγως παρὰ τῶν ἱερέων του, οὐ μόνον παράδειγμα ἀνεξικακίας ἀκρας, ἀλλὰ καὶ διδασκαλίαν ἀγάπης καὶ εἰρήνης, λαμβάνει ἐξ αὐτῶν κατὰ τρόπον ἐμφανῆ τοιαῦτα ψυχρὰ παραδείγ-

ματα ἀδιαλλάκτου ἔχθρας καὶ χυδαίων διαπληκτισμῶν. Ἀναμφιβόλως τὰ θέσφατα ῥήματα τῆς ἐκκλησίας, περὶ τῆς πρὸς ἀλλήλους ἀγάπης τῶν ἀνθρώπων καὶ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, ἐξευεγκόμενα ἐκ γειλέων ἱερέων ἀμοιβαίως μισουμένων καὶ κατ' ἀλλήλων ἐπιτιθεμένων, δὲν δύνανται νὰ ἠγήσωσιν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὰ ὧτα τῶν πιστῶν καὶ προτιμώτερον ἦθελεν εἶσθαι ἀν αἱ πύλαι τῆς ἐκκλησίας ἐκλείοντο μᾶλλον, ἢ ἠνιόγοντο ἵνα δώσωσι τοιαῦτα διδάγματα ἐμπαιγμοῦ καὶ περιφρονήσεως πρὸς τὰ ὕψιστα παραγγέλματα τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας. Τοιοῦτοι ἱερεῖς συνιστῶντες ἀπ' ἐκκλησίας πρὸς τὸ ποιμνιον αὐτῶν ἀγάπην πρὸς ἀλλήλους, εἰρήνην καὶ μετριοπάθειαν δὲν διακονοῦσι τῷ Θεῷ, ἀλλὰ παίζουσι κωμωδίαν, ἐν ἣ ἕκαστος φέρων προσωπεῖον, περιστᾶ πρόσωπόν τι καὶ διασκεδάζει ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους, ὁμιλῶν περὶ χριστιανικῆς ἀγάπης, ἀρετῆς κτλ. ἐνῷ ἐξ ὅσων λέγει οὐδὲν πιστεύει, οὐδὲν ἐπιτελεῖ. Οὕτω οἱ ἱερεῖς ἐν τῇ συνειδήσει τοῦ πλήθους καταβιάζονται εἰς θέσιν κωμωδῶν, ἀναξίων πάσης τιμῆς.

Οἱ ἐπίτροποι τοῦ ἐν λόγῳ ναοῦ, οὐδαμῶς ἀνεχόμενοι νὰ παρίστανται μάρτυρες παρομοίας καταστάσεως, προσεπάθεισαν νὰ διαλλάξωσι πρὸς ἀλλήλους τοὺς διαμαχομένους ἱερεῖς, ἀλλ' αἱ προσπάθειαι αὐτῶν αὐταὶ δυστυχῶς ἀπέβησαν εἰς μάτην, διὰ τὸ λυμαινόμενον τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων τοῦ Ἰψίστου πείσμα, ὅπερ δὲν γνωρίζει συνδιαλλαγὴν. Μετὰ τοῦτο κατήγγειλαν πρὸς τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τὴν διαγωγὴν τῶν ἀδιαλλάκτων τούτων ἱερέων καὶ δι' ἐγγράφου τῶν ἠτιολογημένου προεκάλεσαν τὴν παρέμβασιν τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, παρατηρήσαντες ὁρθῶς ὅτι ἐπελγούσα ἐστὶν ἡ κανονικὴ καὶ νόμιμος ἀναζήτησις τῶν ἐπὶ τεῦ προκειμένου πταιστῶν, καὶ ἡ παραδειγματικὴ αὐτῶν τιμωρία, πρὸς ἄσιν σκανδάλου οὐχὶ ἐκ τῶν ἐλαχίστων.

Ἐπιδοκιμαζόμεν ἀνεπιφυλάκτως τὸ διάδημα τοῦτο τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου, δι' οὗ διερομήνευσε πιστῶς τὸ φρόνημα τῶν ἐνοριτῶν τοῦ ναοῦ καὶ τοῦ κοινῶ ἐν γένει καθ' ὅσον πάντες ἐνταῦθα ἀνομολογοῦσιν ὅτι ἡ καταγγελλομένη κατάσταση δὲν δύναται νὰ παραταθῇ ἐπὶ πλέον ἀνευ δεινῶν συνεπειῶν ἐξ ἐκείνων ἃς οἰκτερεῖ ἡ ἐκκλησία. Ἀλλὰ φρονοῦμεν ὅτι δὲν φθάνει μέχρι τούτου μόνον τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου καθήκον τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ συμβουλίου ὁρεῖται βεβαίως ν' ἀναμείνη τὴν παρ' αὐτοῦ προκληθεῖσαν παρέμβασιν τῆς ἀνωτάτης ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς, ἀλλ' ἀν αὐτὴ ἢ ποσῶς δὲν ἐπέλθῃ ἐν βραχείῳ χρόνῳ, ἢ ἐπέλθῃ ἀνεπαρκῆς καὶ οἰκονομητικῆ, ὀφείλει νὰ προβῇ εἰς ἄλλα μέτρα, τῶ δὲ προχειρότερον φρονοῦμεν εἶναι, νὰ κλείσῃ τὴν ἐκκλησίαν καὶ νὰ ἀπαπέμψῃ τοὺς ἱερεῖς νὰ διεξαγάγωσι τοὺς ἀγῶνας τῶν εἰς τὰ κατηλεία, διότι αἱ ἐκκλησίαι οὐδ' ἀνηγέρθησαν οὔτε συντηροῦνται πρὸς τοῦτο.

Ἔργον δικαιοσύνης ἐπιτελοῦντες σημειοῦμεν ἐν τέλει ὅτι εἰς τὰς ἐρδίας ταύτας καὶ τοὺς διαπληκτισμοὺς κατ' οὐδένα τρόπον, οὔτε ἐμμέσως οὔτε ἀμέσως ἀνεμύθη ὁ κἀλλίστος ἐφημέριος τοῦ ναοῦ κ. Παναγ. Ἰζαπραξιλῆς, δικαιοῦσας καὶ διὰ τούτου τὴν περὶ αὐτοῦ ἐσχηματισμένην ἀγαθὴν γνώμην τῶν συμπολιτῶν μας.

Πρὸς τὸν κ. Συντάκτην τοῦ «Φορολογουμένου».

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν παρέστην εἰς τὰς ἐξετάσεις τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Μαρίας Καλαποδοπούλου, ἔχων δὲ τὴν ἰδέαν ὅτι εἰ ἀκρωσόμενοι τῶν ἐξετάσεων δεόν νὰ φέρωσιν εἰς τὴν δημοσιότητα τὰς ἐκ τῶν ἐξετάσεων ἐντυπώσεις τῶν, τὸ μὲν ὅπως ἡ κοινωμία πληροπορεῖται περὶ τῆς ἰκανότητος τῶν προσώπων, εἰς ἃ ἀνατίθησι τὴν μόρσιν τοῦ νοδὸς καὶ τῆς καρδίας τῶν τέκνων τῆς, δὲ ὅπως διὰ τοῦ τρόπου τούτου ἀμοιβονται οἱ γαζόμενοι τὴν διανοητικὴν καὶ ἠθικὴν μόρσιν τῆς νεότητος, θὰ μοι ἐπιτρέψητε, κ. Συντά-

κτα, συντομώτατα νὰ σᾶς μεταδώσω τὰς ἐκ τῶν ἐξετάσεων τούτων ἐντυπώσεις μου.

Αἱ μαθήτριά τῆς Δης τάξεως τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Καλαποδοπούλου δύνανται νὰ ἐξομοιωθῶσι πρὸς μαθητὰς τῆς δευτέρας τάξεως τῶν γυμνασίων μετὰ Θαυμασμοῦ ὄντος ἤκουε τις τὴν ἐρμηνείαν τοῦ Δημοσθένους καὶ τοῦ Λουκιανοῦ ἀπὸ νεανίδων μόλις ἀγούσων τὸ 12ον μέχρι τοῦ 14ου ἔτους τῆς ἡλικίας τῶν τὴν πλήρη γνώσιν τοῦ Γεχνολογικοῦ καὶ Συντακτικοῦ καὶ τὴν κατάλληλον ἐφαρμογὴν τῶν κανόνων τῆς Γραμματικῆς καὶ τῆς Συντάξεως.

Αἱ μαθήτριά τῆς Βας τάξεως δὲν ὑστέρησαν τῶν μαθητριῶν τῆς πρώτης ὡς πρὸς τὰ Ἑλληνικά. Αἱ πρόοδοι τῶν μαθητριῶν ὅλων τῶν τάξεων ὡς πρὸς τὴν Γαλλικὴν ὑπῆρξαν ὑπέρτεροι παντὸς ἐπαίνου. Ἀπομνημόνευσις τεμαχίων ὀλοκλήρων Γάλλων συγγραφέων, μετάφρασις ἀκριβῆς ἄλλων, διάλογοι μακροὶ ἀπαγγελλόμενοι ἀπὸ κορασίων μόλις ἀγόντων τὸ 8ον μέχρι τοῦ 10ου ἔτους τῆς ἡλικίας, ἐνεποίησαν ἀρίστην ἐντύπωσιν πρὸς πάντας τοὺς ἀκρωμένους.

Εἰς τὴν ἀριθμητικὴν αἱ πρόοδοι ὑπῆρξαν ἐπίσης ἀξίαι λόγου. Μίαν ἔλλειψιν παρετήρησα, κ. Συντάκτα, εἰς τὴν Δην τάξιν τοῦ εἰρημένου Παρθεναγωγείου, ἔπρεπε νὰ διδαχθῇ, ἔστω καὶ σμικρὰ καὶ ἀτελῶς ἡ φυσικὴ καὶ ἡ γημεία ὑπὸ πρακτικὴν ἔποψιν, τόσον χρήσιμοι διὰ τὸν πρακτικὸν βίον. ἀλλ' ἡ ἔλλειψις αὕτη εἶναι κοινὴ εἰς ὅλα τὰ Παρθεναγωγεία.

Τοιοῦτον ὑπῆρξεν ἐν συντόμῳ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐξετάσεων τῶν ἀνωτέρω τάξεων ποιῆσαν ἀρίστην ἐντύπωσιν καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἀξιοτίμον Νομάρχην κ. Δημητριάδην εἰπόντα με καθ' ἣν ὥραν ἐξήρχετο ὅτι, αἱ πρόοδοι τοῦ Παρθεναγωγείου τῆς Καλαποδοπούλου εἶναι ὑπέρτεροι παντὸς ἐπαίνου.

Πρὶν περατώσω, κ. Συντάκτα, τὴν παροῦσαν δύο λέξεις ἐτι' πολλὰ ἤκουσα, ἀνέγνωσα δὲ καὶ τινα περὶ ἐκπαιδεύσεως τῶν νηπίων, ἴητοι περὶ τοῦ καλουμένου νηπιαγωγείου τῆς ἀλλοθίας κ. Συντάκτα, τὸ σύστημα τῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν νηπίων ἔχει ἐν ἑαυτῷ τι τὸ πρωτότυπον, τὸ θελκτικόν, τολμῶ δὲ εἶπειν τὸ Θαυμάσιον ὅλοι οἱ ἀκροαταὶ συνεκινήθημεν ὅτε εἶδομεν τὴν διευθύντριαν τοῦ Παρθεναγωγείου κ. Καλαποδοπούλου δίκην μητρὸς ὡς καὶ τὰς λοιπὰς διδασκαλίσσας διευθυνούσας πρὸ τῶν ὁμμάτων πολυπληθοῦς καὶ ἐκλεκτῆς ὁμηγύρωσι ἐν σχήματι χοροῦ παιδιὰ ἀπὸ 4 μέχρι 7 ἐτῶν ἡλικίας ψάλλοντα ὕμνους πρὸς τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν πατρίδα. Μετὰ τοῦτο ἐκλήθη ἐν τῶν παιδιῶν αὐτῶν ὅπερ ἀναεῖβασθὲν ἐπὶ σκιμποδος μετὰ δειλίας τινὸς ἀπήγγειλε διάλογον διδακτικώτατον. Ἡ δειλία τοῦ πρώτου δὲν παρετήρηθη εἰς τὰ λοιπὰ, ὡς ἐκ τῶν ἐπεφημιῶν τῶν ἀκροατῶν καὶ τῶν ζαχαρικῶν ἄτινα ὁ κ. Νομάρχης καὶ ὁ κ. Δήμαρχος προσέφερον εἰς τὸ πρῶτον πρὸς ἐνθάρρυνσιν αὐτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν. Δύω ἄλλα παιδιὰ ἡλικίας μόλις ἐξ ἑτῶν, ὧν τὰ ὀνόματα δὲν ἐνθυμοῦμαι, ἀπήγγειλαν μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ εὐστροφίας καὶ σχημάτων κατάλληλον διάλογον μητρὸς καὶ πατρὸς διδακτικόν. Ὁ υἱὸς τοῦ δικηγόρου Δημητροπούλου μόλις θετικῆς ἀπήγγειλε μετὰ πολλοῦ ἐνθουσιασμοῦ ποίημα τοῦ ποιητοῦ Ἠλία Συνοδινῶ πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν Σημαίαν, ἣν προσέβλεπεν ἀνηγμένην εἰς τὴν πρόψιν τῆς αἰθούσης καὶ οὐσῆς τῆς σημαίας ἔργον τῆς εἰρημένης διευθυντρίας Καλαποδοπούλου, δωρηθὲν πρὸς τὸν Δήμαρχον.

Τὰ ἐργόχειρα τοῦ εἰρημένου Παρθεναγωγείου, κ. Συντάκτα, δὲν παρετήρησα ὡς μὴ δυνάμενος νὰ κρίνω ἐκ τοῦ ὥραίου ὅμως καὶ μεγαλοπρεποῦς ἐκ μετᾶξίς χειροτεχνήματος παριστάντος τὸν θεᾶν Ὁρωπον, ὡς ὑποθέτω, καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Σημαίας, χειροτεχνημάτων πρωτοτύπων καὶ ὥραίων καὶ φιπονηθέντων, ὡς ἀνέγνωσα εἰς τὸ φύλλον Σας παρὰ τῆς αὐτῆς διευθυντρίας, δύνανται τις ἀσφαλῶς νὰ εἴπῃ ὅτι καὶ τὰ χειροτεχνήματα θὰ ἴηαι ἀνάλογα τῆς ὄντος ἀξίας θαύμασμοῦ προόδου τοῦ εἰρημένου Παρθεναγωγείου.

Διζασθε, κ. Συντάκτα, τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπολήψεώς μου.
Α. Α. ΦΩΤΗΛΑΣ βουλευτής.

Ἀξιοτιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον τῆς ἐφημερίδος Σας λόγον ποιοῦντες περὶ φυγοδικῶν καὶ φυγοστράτων περιφερομένων ἰδίως εἰς τὴν ἐξοχικὴν περιφέρειαν Μιντιλογίου, γράφετε ὅτι, ὡς Σας εἶπον, εἰς τῶν φυγοδικῶν δεικνύεται προστατευόμενος ἐν τῷ κτήματι ἀνωτέρου λειτουργοῦ τῆς δικαιοσύνης.

Οὐδεὶς ἕτερος δικαστικὸς ἔχει κτήμα ἐν τῇ περιφερείᾳ Μιντιλογίου πλὴν ἐμοῦ ὅθεν φανερόν εἶνε, ὅτι ἐν τῷ ἐμῷ κτήματι Σας εἶπον δεικνύεται φυγοδικὸς προστατευόμενος.

Σας διαβεβαίω, κ. Συντάκτα, ὅτι ἡ πληροφορία Σας εἶνε ψευδестаτή. Δὲν δεικνύεται φυγοδικὸς ἐν τῷ κτήματί μου, οὔτε εἶνε δυνατόν νὰ γείνη τοῦτο ἐν ἀγνοίᾳ μου, διότι εἶνε ἀδύνατον νὰ διαλάβῃ τῆς γνώσεώς μου ἡ ἐνδιαίτησις οἰουδήποτε εἰς τὸ κτήμα μου, εἰς τοιαύτην μάλιστα ὥραν τοῦ ἔτους, καθ' ἣν ἀδιαλείπτως σχεδὸν διαμένω ἐκεῖσε. Ὅθεν ἀναλαμβάνω πᾶσαν εὐθύνην, ἐὰν ἀληθεύῃ ἡ πληροφορία Σας, χωρὶς νὰ προφασισθῶ ἀγνοίαν τοῦ πράγματος. Ἀλλὰ φρονῶ ὅτι καὶ ἡμεῖς ἔχετε καθήκον νὰ φανερώσητε τὸ πρόσωπον, ὅπερ Σας μετέδωσε τὰς ἐκ προθέσεως ψευδεῖς καὶ κακοβόλους ταύτας πληροφορίες διὰ νὰ ἐνεργήσω τὰ δέοντα κατ' αὐτοῦ.

Σας παρακαλῶ, κ. Συντάκτα, νὰ καταχωρήσητε τὰ ἀνωτέρω εἰς τὸ προσεχές φύλλον τῆς ἐφημερίδος Σας, καὶ νὰ μοι ἐπιτρέψητε ἐν τέλει νὰ ἐκφράσω τὴν ἀπορίαν μου, πῶς ἐδέχθητε νὰ γείνη ἡχῶ ἡ ἐφημερίς Σας εἰδήσεως τοιαύτης, εἴα ἡ ἀνωτέρω, χωρὶς προηγουμένως νὰ πεισθῆτε περὶ τοῦ βασίμου αὐτῆς δι' ἐπιμελοῦς ἐξετάσεως καὶ βασάνου.

Ἐν Πάτραις, 14 Ἰουλίου 1884.
Ὅλος πρόθυμος
Η. Θ. ΧΑΤΖΗΛΙΑΚΟΣ.

Σημ. «Φορολ.» — Γράψαντες εἰς τὸ προηγούμενον φύλλον ὅτι ἐν τῇ ἐξοχικῇ περιφερείᾳ Μιντιλογίου περιφέρονται ἀπόβῳς φυγοδικοί καὶ φυγοστράτοι πολλοὺς ἀπειλοῦντες κινδύνους εἰς τοὺς ἐκεῖ σταφιδοκτῆμονας, ἐνομιζαμεν εὐλόγως ὅτι ἠθέλαμεν ἔχει τὰς εὐχαριστίας τοῦ ἀνω ἐπιστάλλοντος κ. Χατζηλιάκου, Ἐφέτου, ὡς διατελοῦντος καὶ τούτου ἰδιοκτῆτου ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ φαίνεται ἔμως ἐκ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς ὅτι ἄλλο ἔσχον τὰ γραφέντα ἀποτέλεσμα καὶ ἀναπόφευκτοι καθίστανται ἐξηγήσεις τινές, ἃς προθύμως παρέχομεν.

Ἄν ὑπεμνήσαμεν ὅτι ἐν τῇ περιφερείᾳ ἐκείνῃ, ἣν λυμαινοῦνται φυγοδικοί, εὐρηται καὶ τὰ κτήματα τοῦ κ. ὑπαστυνόμου καὶ ἀνωτέρου τινὸς δικαστικοῦ λειτουργοῦ καὶ ὅτι ἐν τῷ κτήματι τούτου δεικνύεται προστατευόμενος φυγοδικὸς τις, οὐδαμῶς ἐνοουσαμεν ὅτι οἱ ἀξιοτίμοι οὗτοι κύριοι ἐγένοντο ἐνοχοὶ ἀποκρύψεως κακοποιῶν, ἢ ὅτι ἐν γνώσει τοῦ τελευταίου διέτριβεν ἐν τῷ κτήματι τοῦ φυγοδικῶ διὰ τούτου ἀπλῶς ἠθέλαμεν νὰ δεῖξωμεν ἀφ' ἐνὸς μὲν, τὸ θεᾶς τῶν φυγοδικῶν ἐκείνων περιφερομένων καὶ δεικνυμένων περὶ τὰς ἰδιοκτησίας ἐνὸς ὄργανου τῆς δημοσίου ἀσφαλείας καὶ ἀνωτέρου λειτουργοῦ ἔχοντος ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τῆς δικαστικῆς ἀστυνομίας καὶ ἀφ' ἑτέρου, τὸν θαθμόν τῆς ὀλιγωρίας τῶν ἐντεταλμένων τὴν περιφρούρησιν παρ' ἡμῖν τῆς δημοσίας τάξεως. Ἰπ' αὐτὸ δὲ τοῦτο τὸ πνεῦμα ἐδόθησαν ἡμῖν παρ' ἀξιοτίμου κυρίου αἱ σχετικαὶ πληροφορίες, ἐφ' ὧν ἐγράψαμεν τὰ ὀλίγα ἐκεῖνα, ἐπιτελοῦντες στοιχειωδέστατον καθήκον. Συνεπῶς ὁ κ. Χατζηλιάκος ἐπὶ τοῦ προκειμένου μῆτε ὕβρισθῆς, μῆτε συκοφαντηθῆς, οὐδαμῶς δικαιούται νὰ γνωρίσῃ τὸν δόντα ἡμῖν τὴν πληροφορίαν καθ' ἣς παραπονεῖται, παρεξηγήσας αὐτήν. Δὲν πιστεύομεν δὲ

ὅτι ὁ κύριος οὗτος φρονεῖ ὅτι συνειθύνεται μετὰ τοῦ ἐπιστάτου του, ἂν αὐτὸς ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ Κυρίου του, ἐπρωστάτευσεν φυγόδικον, διότι τοιαύτη ἀλληλεγγύη εἶναι ἀγνωστος. Περὶ δὲ τῆς ἀκριβείας τῆς ἡμετέρας πληροφορίας ἐπιτραπέζιω ἡμῖν νὰ ἐπιμεινόμεν· ἂν δὲ δὲν ἀνακινούμεν τὸν δόντα ἡμῖν ταύτην, τοῦτο προέρχεται διότι δὲν ἐνετύχαμεν αὐτὸν ἀκόμη, ἵνα λάβωμεν τὴν πρὸς τοῦτο ἀδείαν του· ἄλλως τε εἶναι γνωστὸν εἰς τὸν κ. Χατζηλιάκον ὅτι ὁ ἐπιστάτης του δὲν εἶναι ἀπληλαγμένος παρομοίας εὐθύνης, διότι καὶ εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου εἶναι γνωστὸν, ὅτι ὁ ἀνθρώπος αὐτὸς εἶχε πρὸ τινος υἱὸν φυγόδικον διωκόμενον ἐπὶ ληστεία, κομίζομεν δὲ ἤδη καταδικασθέντα, καὶ δὲν εἶναι πιστευτὸν ὅτι δὲν προσέφυγεν οὗτος ἐνίοτε παρὰ τῷ πατρὶ αὐτοῦ. Οὐδὲ τὴν ἐπὶ τοῦ κτήματός του ἐπαγρύπνησιν τοῦ κ. Χατζηλιάκου δεχόμεθα τόσον ἀσοίμητον καὶ ἀλάθητον, ὅσω παριστᾷ αὐτὴν τοιαύτη ἴσως εἶναι ἤδη κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους, καθ' ἣν καὶ ἐκ τῶν ἔργων τῆς ὑπηρεσίας του εἶναι ἀπληλαγμένος· νὰ δεχθῶμεν ὅμως ὅτι ὅλην τὴν προσοχὴν καὶ τὴν μέριμναν αὐτοῦ ἀποροφῶσιν αἱ ἀγροτικαὶ ἀσχολίαι, καὶ οὐδέποτε ἀπόλυσιν ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ τὸ κτήμα του καὶ τοὺς ἐπιστάτας του, ἵνα μὴ παρεκτρέπωνται, καὶ καθ' ὃν χρόνον ἀκόμη ἐξάσκει τὰ δυσχερῆ τῆς ὑπηρεσίας του ἔργα, δὲν δυνάμεθα, χάριν αὐτοῦ τοῦ κ. Χατζηλιάκου ὅστις πρωτίστως πρέπει νὰ εἶναι δικαστὴς καὶ κατὰ δεύτερον λόγον κτηματίας κλπ.

Ἄριθ. 2673.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου»

Ὁ δικηγόρος Δ. Μάρκου καὶ τὸς Δ. Γιαννοπούλου ἀνέλαβον τὴν ἐξακολούθησιν τοῦ ἔργου τοῦ Χ. Σταματοπούλου, καὶ ἐπαναλαμβάνουσι μετὰ προσοχῶν τὰς ἀνασκευασθείσας ἤδη αἰτιάσεις αὐτοῦ κατὰ τῆς Εἰσαγγελίας.

Ὁ δικηγόρος ἀγνοῦσιν αὐτὴν Δ. Γιαννοπούλου ἢ Εἰσαγγελίαν ἀποδείξει ἠθέληεν ἀπαντήσεως, ἂν δὲν ἐξήγητο ἐκ τῆς διατριβῆς του, ὅτι εὐρίσκειται εἰς στενάς· εἰς στενωτάτας πρὸς τὸν δικηγόρον Μάρκου σέσεις, ὅτι γνωρίζει ἀπάσας αὐτοῦ τὰς ἐνεργείας, ὅτι δὲν ἀγνοεῖ καὶ τὰς πρὸς τοὺς ὑπαλλήλους ἰδιαιτέρας αὐτοῦ ἐξηγήσεις, ὅτι ἐν ἐνὶ λόγῳ, εἶναι ἄλλος ἐγὼ τοῦ δικηγόρου Μάρκου, ἢ ἀπλῶς αὐτοῦ ὑπεύθυνος συντάκτης. Διὰ τὸν λόγον τοῦτοῦ ἀπεφάσισεν ἡ Εἰσαγγελία νὰ προσθέσῃ ὀλίγα τινὰ εἰς ὅσα ἤδη πρὸς ἀναίρεσιν τῶν ἀνωτέρων αἰτιάσεων ἔγραψεν.

Εἰς παράδοξον ὄλως πλάνην εὐρίσκειται ὁ διατριβογράφος πρὸς τῆς σχέσεως τῆς Εἰσαγγελίας πρὸς τὴν πολιτικὴν ἀγωγὴν. Ὑποθέτει, φαίνεται, ὅτι, ὑπαρχούσης τοιαύτης ἀγωγῆς, ἡ Εἰσαγγελία ἀποβάλλει τὴν αὐτοτέλειαν τῆς ἐνεργείας της, καθίσταται ὄργανον τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, καὶ ὀφείλει νὰ συμμερίζηται τὰ πάθη ἢ τὰς προλήψεις αὐτοῦ, καὶ νὰ ἐνεργῇ εὐπειθῶς, ὅπως αἱ πεποιθήσεις ἢ τὰ συμφέροντα τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος ἀπαιτοῦσι! Καὶ διὰ τοῦτο ὡς σπουδαῖον ἀμάρτημα χαρακτηρίζει πᾶσαν ἐνεργείαν τῆς Εἰσαγγελίας, ὡς αἰετὸς μόνον δὲν εἶναι σύμφωνος πρὸς τὰς ἐπιθυμίας του! Ἀλλὰ τὰς ἰδέας ταύτας δὲν συμμερίζεται θεθαίως ἡ Εἰσαγγελία, φρονούσα, ὅτι καὶ μετὰ τὴν παράστασιν τῆς πολιτικῆς ἀγωγῆς διατηρεῖ πληρεστάτην ἐλευθερίαν ἐνεργείας, καὶ ὅτι ὀφείλει μὲν νὰ διδῇ ἀκράσιν εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ πολιτικῶς ἐνάγοντος, ὡς ἐπίσης καὶ εἰς τὰς τοῦ κατηγορουμένου, ὀφείλει ὅμως πρὸ πάντων νὰ ἐνεργῇ πάντοτε συμφῶνως πρὸς τὴν ἰδίαν ἑαυτῆς πεποιθῆσιν, ἀποβλέπουσα εἰς μόνην τὴν ἀνακάλυψιν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν ὀρθὴν ἀπονομὴν τῆς δικαιοσύνης.

Ἡ ἀντιθέσις αὐτῆ τῶν ἰδεῶν καὶ συμφερόντων ἐξηγεῖ, ἀλλὰ συγχρόνως καὶ ἀνατρέπει ἀπάσας τὰς κατὰ τῆς Εἰσαγγελίας αἰτιάσεις τοῦ διατριβογράφου. Οἱ πολιτ. ἐνάγοντες, ἐπηρεαζόμενοι ἴσως ὑπὸ τῶν ἐπιτοκίων παθῶν, καὶ ὑπὸ τοῦ συμ-

φροντος τῆς εἰς τὴν δημοτικὴν ἐξουσίαν ἀνόδου τοῦ κόμματός των, ἐφρόνουν, ὅτι ἔπρεπε νὰ παραπεμφθῶσιν ἅπαντες οἱ κατηγορούμενοι. Ἡ Εἰσαγγελία τούναντιον, οὔτε πάθος ἔχουσα, οὔτε συμφέρον, οὔτε σχέσιν τινὰ ἔστω καὶ τὴν ἐλαχίστην πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐσχματίσεν ἐναντίαν πεποιθῆσιν ὡς πρὸς τινὰς τῶν κατηγορουμένων. Τίνα λοιπὸν πεποιθῆσιν ὄφειλε νὰ ὑποστηρίξῃ ἡ Εἰσαγγελία ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου τῶν Ἐφετών, τὴν ἰδίαν ἑαυτῆς, ἢ τὴν τῶν πολιτικῶς ἐνάγοντων;

Οἱ πολιτ. ἐνάγοντες, ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἴσως λόγων ἐπηρεαζόμενοι, δὲν ἐπεθύμουν, φαίνεται, νὰ προσδιορισθῇ ἡ ὑπόθεσις ἐντὸς τῆς συνόδου, καὶ μέμφομαι τῆς Εἰσαγγελίας ἐπὶ τῷ προσδιορισμῷ τούτῳ. Ἀλλ' ἡ Εἰσαγγελία ἤτις προσδιώρισε πρὸ καὶ μετὰ ἀπάσας τὰς ἐντὸς τῆς Συνόδου ὀρίμους καταστάσεις ὑποθέσεις, ἐνόμισεν, ὅτι ὄφειλε νὰ προσδιορίσῃ καὶ τὴν περὶ τῆς ὀρίμης, ἀμα τῆ ἐκούσια προσελεύσει τῶν κατηγορουμένων, καὶ ὅτι ἐν ἀρνήσει ἠδὲν αὐτὸς τις δικαίως νὰ μεμψθῇ αὐτῆς, ὡς καθισταμένης ὄργανον τοῦ ἐλεεινοτέρου φαρμακοῦ.

Ὁ διατριβογράφος φρονεῖ, ὡς φαίνεται, ὅτι καθῆκον τῆς Εἰσαγγελίας εἶναι μόνη ἡ ὑποστήριξις τῆς ἐνοχῆς τῶν κατηγορουμένων, καὶ μέμφομαι αὐτῆς ὡς ἐπὶ μακρὸν ὑπὲρ τῆς ἀθωότητος τοῦ Θ. Πλιάκα ἀγορευσάσης. Ἀλλ' ἡ Εἰσαγγελία φρονεῖ, ὅτι ἱερώτερον ἐστὶ αὐτῆς καθῆκον εἶναι ἡ ὑποστήριξις τῆς ἀθωότητος, καὶ εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ καθήκοντος τούτου ἐπὶ τοσοῦτω μᾶλλον ἐθεώρησεν ἀναγκαῖον νὰ ἐγκύψῃ, ἐφ' ὅσον ἐπέισθη, ὅτι ἡ κατὰ τοῦ Πλιάκα ἐμπάθεια, οὐδὲ ἐνώπιον τοῦ μέσου τῆς ψευδομαρτυρίας ἐσταμάτησεν.

Ὁ διατριβογράφος μέμφοται τῆς Εἰσαγγελίας καὶ ἐπὶ τῇ μὴ ἀναβολῇ τῆς δίκης, ἀμα ὁ δικηγόρος Μάρκου ἐδήλωσε τὴν περὶ τούτου ἐπιθυμίαν του! Ἡ Εἰσαγγελία ἀπάντησεν ἤδη, ὅτι οὔτε δικαίωμα οὔτε καθῆκον ἔχει νὰ προκαλῇ ἐκνόμους ἀναβολὰς τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποθέσεων τῶν ὑποθέσεων, ὅταν ἰδίως προκλήται καὶ περὶ ἀθῶων κατηγορουμένων. Τὴν ἰδέαν ταύτην ἐξέφρασεν ὁ παρ' Ἐφέταις Εἰσαγγελεὺς καὶ εἰς τὸν δικηγόρον Μάρκου, καὶ ἔλαβε μάλιστα τὴν ἀπάντησιν, ὅτι παθεῖς ἤδη ὁ Πλιάκας τοῦ δημαρχικοῦ ἀξιώματος δὲν βλέπεται ἐκ τῆς ἀναβολῆς!

Ὁ διατριβογράφος καίτοι γνωρίζων καὶ τὰς ἰδιαιτέρας τοῦ δικηγόρου Μάρκου πρὸς τὰς ἀρχὰς ἐξηγήσεις, περιέπεσον ὡς πρὸς ταύτας εἰς πλάναις τινὰς, διότι, ἂν ἐξῆτι ἀκριβεστέρως παρὰ τοῦ Μάρκου πληροφορίας, ἤθελε θεθαίως μάθει, ὅτι κατὰ ῥητὴν παράκλησιν τούτου μετεβῆ εἰς τὸ δικαστήριον ὀλόσωμος ἡ Εἰσαγγελία, ὅτι τυχαίως ἦλθεν ἐκεῖ εἰς ἀπλὴν ὀμίλιαν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν Συνεδρῶν περὶ τῶν διατρεχόντων, καὶ ὅτι πρὸς τοῦτον ἐξέφρασεν ἀπλῶς τὴν πεποιθῆσιν τῆς, ὅτι οἱ ἐνορκοὶ ἐξεπλήρωσαν ἐντίμως πάντοτε τὸ καθῆκον των, καὶ ὅτι οὐδέποτε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς Συνόδου ἠγέρθη κατ' αὐτῶν ὑπόνοια ἐπὶ δωροληψίᾳ.

Ἀλλ' ἂν ἀδικὸς ᾖ καὶ ἡ ἐπίκρισις τῶν ἐνεργειῶν τῆς Εἰσαγγελίας, τῶν ἀντιθέτων πρὸς τὰς γνώμας τῶν πολιτ. ἐνάγοντων, πῶς πρέπει ἀρά γε νὰ χαρακτηρίσῃ τις τὴν ἐπίκρισιν καὶ αὐτῶν τῶν κατ' αἰτήσιν τῶν πολιτ. ἐνάγοντων γενομένων ἐνεργειῶν; Ἐλαβον τὴν τόλμην νὰ μεμψθῶσι τῆς Εἰσαγγελίας ἐπὶ μὴ ἐπιτυχεῖ ἐξασκῆσει τοῦ δικαίωματος τῆς ἐξαιρέσεως, ἐνῶ τῇ ῥητῇ καὶ ἐπιμόνω αἰτήσιν τοῦ δικηγόρου Μάρκου ἐξήρσεν αὐτὴ τοὺς ἐνόρκους Παπαλουκᾶν, Ζησίμου καὶ Πικραμμένον, ἐπεφυλάσσετο δὲ νὰ ἐξαιρήσῃ τὸν ἐνορκοὺν Παπακωνσταντινίδην. Ἐχουσιν ἤδη τὴν ἀκατανόητον τόλμην νὰ ἐπιμένωσιν εἰς τὴν μομφὴν ταύτην, καὶ ὅμως οὐδὲν ἀπαντῶσι περὶ τῶν ἐνόρκων Παπαλουκᾶ καὶ Ζησίμου, οὐδὲν λέγουσι περὶ τοῦ ἐνόρκου Παπακωνσταντινίδου, διότι εὐτυχῶς ἤκουσεν οὗτος ἰδίως ὡς τὸν Μάρκου ἀπαιτοῦντα παρα τῆς Εἰσαγγελίας τὴν ἐξαιρέσιν του. Δημοσιεύει μόνον ὁ δικηγόρος Μάρκου ἐπιστολὴν τοῦ

ἐνόρκου Πικραμμένου, ἵνα ἀποδείξῃ, ὅτι προσελήθη οὗτος ὑπὸ τοῦ κλητῆρος ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἐξαιρέσεως, καὶ ὅτι ἀντειπόντως τοῦ Μάρκου ἐξήρθη.

Ἀλλ' ὁ Πικραμμένος τὸ πρῶτον γεγρονὸς μόνον θεθαίωι ἐν τῇ ἐπιστολῇ του, οὐχὶ δὲ καὶ ὅτι ἀντίπεπεν ὁ Μάρκου εἰς τὴν ἐξαιρέσιν του. Πῶς λοιπὸν ὁ Μάρκου ἐνώπιον ὄλου τοῦ κόσμου λαμβάνει τὴν τόλμην νὰ ἰσχυρισθῇ τὸ ἐναντίον; Δὲν ἀνέγνωσεν ἀρά γε ἡ δὲν ἐνόησε τὴν ἐπιστολὴν; Δὲν ἦτο δυνατόν νὰ θεθαίωσι ὁ Πικραμμένος ἀντίρροπον τοῦ Μάρκου, διότι οὐ μόνον δὲν ἔλαβε χώραν τοιαύτη, ἀλλὰ προσελθὼν οὗτος εἰς τὸν Ἀντισταγγελέα, ἀμα τῇ ἐμφανίσει τῶν ἐνόρκων Πικραμμένου καὶ Παπακωνσταντινίδου, ἐδήλωσε διὰ λόγων καὶ κινήματων τῶν χειρῶν καὶ τῆς κεφαλῆς, ὅτι καὶ αὐτοὶ πρέπει νὰ ἐξαίρεθῶσιν.

Ὁ διατριβογράφος δὲν θέλει νὰ παραδεχθῇ ὅτι τῇ ἐπιμόνω αἰτήσιν του ἐξήρθη ὁ ἐνορκος Θεοφανόπουλος, ἀλλ' ἂν ἐξῆτι πληροφορίας παρὰ τοῦ δικηγόρου Μάρκου, ἤθελε θεθαίως μάθει ὅτι καὶ αὐτὸς ὁ Μάρκου προσεπάθησε νὰ πείσῃ τὸν Θεοφανόπουλον νὰ μὴ ἐπιμεινῇ εἰς τὴν ἐξαιρέσιν του, λαβὼν δὲ ἀρνητικὴν ἀπάντησιν προσῆλθεν εἰς τὸν Ἀντισταγγελέα καὶ ἐπρότεινεν αὐτῷ ν' ἀπομακρύνῃ τοῦ ἀκροατηρίου τὸν Θεοφανόπουλον.

Προφανῶς λοιπὸν ψευδεῖς καὶ ἀνυπόστατοι εἶναι ἅσασαι αἱ κατὰ τῆς Εἰσαγγελίας αἰτιάσεις. Μίαν μόνην αἰτίαν δύναται τις ἴσως ν' ἀπευθύνῃ δικαίως κατ' αὐτῆς, ὅτι ἐνέκρινε νὰ κατέλθῃ εἰς ἀνασκευὴν αὐτῶν, γενομένη ὄντως ὀχληρὰ καὶ πρὸς τὸν ἀξιοτίμον Συντάκτην τοῦ «Φορολογουμένου» διὰ τῶν αἰτήσεων περὶ καταχωρίσεως τῶν ἀπαντήσεων της.

(Ἐκ τοῦ γραφείου τῆς Εἰσαγγελίας τῶν ἐν Πατραις Ἐφετών. τῇ 15 Ἰουλίου 1881.)

ΔΙΑΦΟΡΑ

σιδηροδρόμων διαβιβάζονται ἐξ Ἀθηνῶν. Οἱ Ῥώσοι μηχανικοὶ κκ. Παβλιτσέκος καὶ Ἀλέξανδρος Ραφάλοβιτς, ἐπιτετραμμένοι τοῦ ἐργολάβου τῶν σιδηροδρόμων κ. Πολιακῶφ, ἀπῆλθον ἐξ Ἀθηνῶν συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ κ. Ἀντων. Νάζου, εἰς Λεβαδείαν, Θήσας καὶ Λαμίαν ἀρχόμενοι τῶν μελετῶν τῆς μέχρι Λαρίσης σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, τὴν κατασκευὴν τῆς ὁποίας πρόκειται ν' ἀναλάβῃ ἡ εἰσαγγελία Πολιακῶφ. Ἐμελέτησαν ἤδη προηγουμένως τὴν διὰ τοῦ Δαφνίου μέχρι Καλαμακίου σιδηροδρομικὴν τῶν Πατρῶν ὁδὸν καὶ ἰδίως τὴν δύσκολον ἀνάβασιν τῆς Κακῆς Σκάλας· διὰ δὲ τὴν ἀπὸ Καλαμακίου μέχρι Πατρῶν ἐξακολούθησιν τῆς μελέτης στέλλονται δύο ἄλλοι μηχανικοί.

— Τὴν ἀνάρρωσιν τοῦ κ. Κωνστ. Στρούμπου, ἂν πάντες ἀπὸ καρδίας κῦχοντο, ὠραῖον ὑπεστήμανε γεγονός. Προχθὲς Τετάρτην ὁ κ. Στρούμπος ὑπέγραψε συμβόλαιον μετὰ τοῦ ἐργολάβου κ. Ψίλλου, δι' οὗ ἐξεχώρησεν εἰς αὐτὸν δι' ἐργολαβίας τὴν ἀνεγερσιν τοῦ Παρθενοναγωγείου ὑπερ ἰδίας δαπάναις πρὸ τινος εἶχεν ἀποφασίσει νὰ ἀνεγείρῃ ἐνταῦθα. Πρώτη αὕτη πράξις, μετὰ ἐπικίνδυνον καὶ μακρὰν νόσον, ἐπισπᾶται τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας πάντων ὑπὲρ τῆς υγείας τοῦ δωρητοῦ ἐπὶ ἔτη μακρὰ καὶ εὐδαίμονα.

— Πάντες εὐχαρίστως βλέπουσιν ἐνταῦθα τὴν ἐναρξιν τῆς κατασκευῆς τῆς μεγάλης ὑπονόμου τῆς λεωφόρου Καλαβρύτων, ἥτις ὑπηγορεύετο πρὸ πολλοῦ ὑπὸ πολλῶν λόγων ὑγιεινῆς καὶ καθαριότητος. Σημαντικὴν ὑπηρεσίαν εἰς τὴν ὑγιεινὴν τῆς πλευρᾶς ἐκείνης τῆς πόλεως θὰ προσενέγκῃ ὁ ὀχετὸς οὗτος, δι' οὗ θὰ ἐκβάλουσιν εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ὕδατα καὶ λοιπὰ πολλῶν συνοικιῶν τῆς κάτω πόλεως καὶ τὰ πλεῖστα τῆς ἀνω. Δυστυχῶς ἀμα τῇ ἐναρξί τῆς κατασκευῆς τῆς ὑπονόμου ταύτης πολλὰ ἀκούονται παράπονα παρὰ τῶν παροδίων, οἵτινες καταγγέλλουσι τὸ ἔργον, ὡς ἀνεπαρκές καὶ γενομένον οὐχὶ ἱκανὸν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὸν προορισμὸν του. Τὸν ὀχετὸν εὐρίσκουσιν οἱ ἐνδιαφερόμενοι μικρὸν τὰς διαστάσεις καὶ μικρὸν

τερον παρ' ἧσον εὐλόγως προσεδόκων πρὸς δὲ καὶ ἀναλόγως τῆς καταβαλλομένης δαπάνης πολὺ πενιγρόν. Τὸ βράσιον ἢ μὴ τῶν παραπόνων τούτων δέον νὰ ἐξετασθῇ συντόμως ὑπὸ τῶν ἄρμοδιων, διότι οἱ παρόδιοι νομίζουσιν ὅτι ἀδικούνται καταβάλλοντες διὰ τὸν ὀρετόν τούτον μεγάλην ποσὴν καὶ ἀποκτώντες ἔργον ἀνεπαρκές. Ὁ κ. Νομάρχης σφείλει ἐπὶ τοῦ προκειμένου νὰ ἐξετάσῃ τί συμβαίνει καὶ νὰ ἱκανοποιήσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους ἐάν ὄντως ἀδικῶνται.

— Παρ' αὐτὰς ἡ νυκτερινὴ ἡτυχία τῶν κατοικῶν τῆς πόλεως ἡμῶν πολλάκις διαταράχθη ὑπὸ τῶν πυροβολισμῶν τῶν εἰς τοὺς δρόμους διαμαχομένων, ἐξ ὧν καὶ πολλοὶ ἐγένοντο τραυματισμοί. Περί τούτων εἰς τὸ προσεχὲς πλείοτερον.

— Προχθὲς τετάρτην ἐτελεύτησε μετὰ μακρὰν νόσον καὶ χθὲς ἐκηδεύθη προσηκόντως ὁ καλὸς καὶ ἀγαθὸς συμπολίτης ἡμῶν Πέτρος Νικολάου μεγαλέμπορος. Ὁ μακαρίτης Νικολάου ἀπετέλη ἐκλεκτὸν μέλος τῆς ἐνταῦθα παροικίας τῶν ἠπειρωτῶν καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη διεδίδωκεν ἐν μέσῳ ἡμῶν ἐν τιμωρίᾳ καὶ χρηστότητι, ἀγαπώμενος καὶ τιμώμενος παρὰ πάντων. Τὴν κηδείαν αὐτοῦ ἠκολούθησαν ἐν πένθει οἱ ἑαυτοῦ συναδέλφου καὶ πολλοὶ ἄλλοι τιμῶντες τῆς μνήμην τοῦ ἀγαθοῦ ἀνδρός. Ὁ Νικολάου ἐγένετο ἐνωρὶς σεβαστὸς ἐνταῦθα διὰ τὸ ἀνεξάρτητον τοῦ φρονήματός του, διὰ τὸ τίμιον τοῦ χαρακτήρος του, καὶ τὸ προσήκον τοῦ ἧθους του, διέπρεψε δ' ἐν τῷ ἐμπορίῳ καὶ ἀνέδειξε διὰ τῆς εὐφίας καὶ τιμιότητός του, ἐκ μικρῶν ᾤρωμηθεῖς, τὸν οἶκον του πολλῆς ὑπολήψεως ἄξιον. Ἀλλὰ καὶ ὡς πολίτης δὲν διήλθεν εἰς μάτην τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἢ καρδία αὐτοῦ ἐνέκλειε ἐνθουσιασμόν εὐγενῆ ὑπὲρ παντός ἀγαθοῦ σκοποῦ καὶ ἐν τοῖς πρώτοις ἐτάσσεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν παντός ἀγαθοῦ ἔργου. Πρὶν ἡδυνῆ νόσος καὶ ἡθικὰ τινα τραύματα καταβάλλουσαν ἐνώπιον τῆς ἀμείλιαν αὐτοῦ ψυχῆν, ὁ πίας, εἰς τὴν ὑπηρεσίαν παντός φιλανθρωπικοῦ σκοποῦ, εἰς τὴν Προεδρείαν τοῦ ἐνταῦθα ἐμπορικῶν συλλόγου, εἰς ἣν ἐκλήθη δις ὑπὸ τῶν συναδέλφων του καὶ τέλος ἐν παντὶ οὐδένος ἡστέρησε τῶν ἔργων αὐτῶν ἀναδεικνύουσι τοὺς χρηστοὺς πόλιν καὶ τοὺς ἀγαθοὺς πατριώτας. Διὰ τοῦτο εἰς τὸν θάνατον αὐτοῦ πενθοῦσι ἀδελφοὶ ἀγαπητοὶ, σύζυγος καὶ τέκνα, συγγενεῖς πολυάριθμοι καὶ συμπατριῶται καὶ πάντες οἱ γνωρίσαντες αὐτὸν ἐν ζωῇ τίμιον καὶ ἀγαθόν, ἐν οἷς καὶ ὁ «Φορολογούμενος».

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐγένοντο αἱ δημόσιαι ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἐνταῦθα ἰδιοσυντηρήτου ἐκπαιδευτηρίου, τοῦ διευθυνομένου ὑπὸ τοῦ κ. Δ. Παπακωνσταντινίδου, ἐξακολουθήσασαι καὶ τὰς ἐπομένους ἡμέρας. Ἐν ἐνὶ στόματι οἱ παρευρεθέντες ἐπήνεσαν τὴν ἐπιμέλειαν τοῦ διδασκάλου τούτου, ὅστις ἐδείξεν ἀρίστους καρπούς τῶν μόχθων καὶ τοῦ ζήλου του καὶ ἀνέδειξε τὸ ἑαυτοῦ παιδευτήριον ἐκ τῶν πρώτων.

— Καὶ ἕτερος φόνος διεπράχθη ἐν Λειβαρτζίῳ κατὰ τὴν παρελθούσαν Τρίτην. Ὁ Θεόδ. Νταϊρὲς ἀπέκτεινε διὰ πυροβόλου ὄπλου ἀναίτιως τὸν Ι. Μίνταλον, ὁ δὲ Εὐστάθιος Πλιάκας, ἀδελφὸς τοῦ προμικροῦ ἀθωωθέντος ἀπὸ τοῦ Κακουργοδικείου Θεοδ. Πλιάκα, ἀπεπειράθη διὰ μαχαίρας νὰ ἀναιρέσῃ τὸν Γεώργ. Οἰκονομίδην ἐν μέσῳ ἀγορᾶς. Ἴδου τὸ ἀποτελεσμά τῆς ἀδίκου ἀθώωσης.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελεύτησαν ἐνταῦθα, ἐν μέσῳ πολλῶν συγγενῶν καὶ φίλων εὐχομένων οἱ γάμοι τοῦ κ. Φωτίου Παναγοπούλου μετὰ τῆς δεσποινίδος Ἀγγελικῆς Ι. Παναγιωτοπούλου παρὰ νυμφος ἦν ὁ κ. Ἀργύριος Κουτρούβελος.

— Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς στρατιωτικῆς τῆς ἐνεδρεύουσιν κατὰ τὴν ἀνάβασιν τῶν Ἰψηλῶν Ἀλωνίων, ἐτραυματίσεν ἐπικινδύνως διὰ πιστολίου λοχίαν τινά.

— Ἀπὸ τίνος ἐπεκράτησε συνήθεια νὰ γράφωμεν αἱ ἐν ταῖς ἐφημερίαις πολλὰ περὶ τῶν διαφορῶν καὶ παιδευτηρίων, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν δημοσίων ἐξε-

τάσεων τὸσαύτη δὲ ἐγένετο κατάχρησις ἐγκωμίων καὶ ἐπαίνων, ὥστε ὀλίγοι πλέον πιστεύουσιν εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς τὴν ἀκριβεῖαν τῶν γραφομένων. Ἀναγράφοντες ὅθεν τὰς γενομένας ἐξετάσεις κατὰ τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἐνταῦθα Παρθεναγωγείῳ τῆς ἀξιολόγου κ. Χρ. Ἀλεξανδρίδου, δὲν θέλομεν νὰ τηρήσωμεν τὸ παραδειγμένον σύστημα τοῦ ὁποῖου ἄλλως ἀνάγκη δὲν ἔχει τὸ εἰρημένον Παρθεναγωγεῖον. Τούτο πρὸ πολλῶν ἐτῶν λειτουργοῦν ἐνταῦθα, ἔχει ἤδη νὰ ἐπιδείξῃ ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ πρὸς σύσταίν του ἐκ τῶν ἑαυτοῦ τροφίμων ἀπειρίαν δεσποινίδων καλῶς μεμορφωμένων καὶ πλείστας ὅσας δεσποίνας διαπρεπούσας ἐν τῷ οἴκῳ καὶ τῇ κοινωνίᾳ ἐπὶ ἀρετῇ καὶ εὐγενείᾳ. Ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ὅθεν τῶν ἐξετάσεων ἀρκούμεθα νὰ συγχαρώμεν εὐλικρινῶς τὴν κ. Ἀλεξανδρίδου ἧτις μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου καὶ ἀφοσιώσεως ἐξήκολούθη τὴν πολυτίμητον πρὸς τὴν κοινωνίαν ἡμῶν ὑπηρεσίαν τῆς, ὡς ἀπέδειξεν ἡ τελευταία δοκιμασία τῶν ἐν ἑαυτῆς μαθητῶν, καὶ νὰ φεισθῶμεν ὑπὲρ αὐτῆς ἐπαίνων καὶ ἐγκωμίων, ἅτινα πρὸ πολλοῦ ἀπώλεσαν τὴν ἀξίαν των.

— Περί τοῦ ἑτέρου Παρθεναγωγείου τῆς κ. Μαρίας Καλαποδοπούλου, εἰς ἡμᾶς οὐδὲν ὑπολείπεται νὰ προσθέσωμεν, μεθ' ὅσα ἐπιστέλλει ἡμῖν περὶ τούτου ὁ κ. Ἀλ. Φωτῆλας, Βουλευτῆς, κριτῆς δεξιὸς καὶ ἀμερόληπτος.

— Κατὰ τὴν χθεσινὴν νύκτα ὁ Σωτήριος Σταθάτος ἀμπελοφύλαξ ἐπυροβόλησε διὰ πυροβόλου ὄπλου καὶ ἐτραυματίσεν ἐπικινδύνως τὸν στρατιωτὴν Γεώργ. Δημητρώπουλον εἰσελθόντα εἰς σταφιδάμπελον τινὰ παρὰ τὸ Ἐσχοτοβοῦνιον ὁ πυροβολήσας συνελήφθη τὴν πρωΐαν ὑπὸ στρατιωτικῆς περιπόλου.

— Ἀλγεινὴν ἐνεποίησεν ἐντύπωσιν ἐνταῦθα παρὰ πᾶσιν ἡ μετὰ τῆς τοῦ Τελώνου κ. Ραζικότζικα, ὅστις κατὰ τὸν ἐνταῦθα χρόνον τῆς ὑπηρεσίας του ἐδείχθη ἐκ τῶν καλλίστων ἐκείνων πιστῶς τὰ συμφέροντα τοῦ ἑαυτοῦ ἔθνους καταθλίβουσι τὰ τῶν ἰδιωτῶν. Ἡ μετὰ τῆς αὐτῆς γενομένη εἰς τὰς παραμονὰς τῆς μεγάλης ἐνταῦθα ἐξχωγῆς, ὅα δυσχαιράνη ἐμπορικὴν τὴν κ' νῆσιν, τοῦτο δὲ τόσον μᾶλλον καθ' ὅσον ὁ ἀντικαθιστῶν τὸν κ. Ραζικότζικαν Τελώνης κ. Σίμος δὲν φημίζεται ὡς κεκτημένος τὰ προσόντα δι' ὧν ἐκοσμεῖτο ὁ πρῶτος.

— Εὐτυχὴς κοινότης : Τὸ χωρίον Σχόπ ἐν τῷ Ῥητικῷ παλατινῶν εἶναι τὸ εὐδαιμονέστερον μέρος τῆς γῆς. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο, λέγει ἡ Ἐβφημ, τῆς Κολωνίας, τὸ πλεόνασμα τῶν ἐσόδων τοῦ δήμου διὰ τὸ ἔτος 1880 εἶναι τοιοῦτον, ὥστε ἐπέτρεψεν εἰς τὴν δημοτικὴν ἀρχὴν νὰ διανεμῇ μεταξὺ τῶν φορολογουμένων τὸ ποσὸν τῶν 50 μαρκῶν (δραχ. 70) κατὰ κεφαλὴν, αὐτὴν ἕκαστος ἔλαβε παρὰ τοῦ δημοτικοῦ ταμείου. Δὲν εἶναι δὲ καὶ ἡ πρώτη φορὰ καθ' ἣν τὸ χωρίον Σχόπ εὐρίσκειται εἰς τοιοῦτον σημεῖον εὐημερίας. Πρὸ ὀκταετίας συναεπία πλεονασμοῦ τῶν προσόδων διενεμήθησαν εἰς ἕκαστον τῶν κατοίκων 80 μάρκαι, ἦτοι 112 δραχμαί.

— Ἐξεδόθη ἐν Ἀθήναις καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐνταῦθα Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. Β. Σεκοπούλου, τῆς Ἐμπορικῆς Βιβλιοθήκης ὁ Δος καὶ Ἔος τόμος ὑπὸ τὸν τίτλον, Ἐμπορικὴ Ἱστορικὴ, περιέχουσα στοιχειώδεις γνώσεις περὶ ἐμπορίου, ἐμπορικῆς ἀριθμητικῆς καὶ καταστιχογραφίας, συνταχθεῖσα κατὰ πρωτότυπον μέθον εὐχερῆ πρὸς ἐφαρμογὴν καθ' ἅπαντας τοὺς κλάδους τοῦ ἐμπορίου πρὸς χρῆσιν τῶν ἐμπόρων, τῶν βιομηχανῶν καὶ τῶν ἐμπορευομένων, ὑπὸ Ἐ ν ο φ ὠ ν τ ο ς Δ. Ζ ὕ γ ο ρ α, εἰδικῶν καθηγητῶν τῶν ἐμπορικῶν καὶ οικονομικῶν. Ὁ Συγγραφεὺς τῆς Ἐμπορικῆς Βιβλιοθήκης γνωστὸς ἐκ τῶν προεκδοθέντων αὐτῆς τόμων περιέλαβεν ἐν τῷ ἄρτι ἐκδοθέντι, περὶ ἐμπορικῆς λογιστικῆς, ὡφελιμωτάτας γνώσεις παντὶ ἐμπορευομένῳ καὶ κατέταξεν αὐτὰς κατὰ μέθον διευκολύνουσαν τὴν ἐκμάθησιν ἀπειρῶν χρησίμων πραγμάτων ἀναγομένων εἰς τὴν ἐμπορίαν καὶ εἰς τὴν κανονικὴν αὐτῆς ἐξάσκησιν. Ἀρκούσα σύστασις

τοῦ βιβλίου τούτου ἐστίν, ὅτι συνετάχθη ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπισήμου προγράμματος τῆς ἐν Γαλλίᾳ εἰδικῆς ἐμπορικῆς διδασκαλίας ὅπερ ἐπιδιώκει τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ τελειοτέρου συστήματος ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ τῶν πρακτικῶν γνώσεων. Ὡς τοιοῦτον συνιστῶμεν τοῖς ἐνταῦθα κκ. ἐμπόροις καὶ μαθητευομένοις τὸ νεώτερον ἐμπορικὸν σύγγραμμα τοῦ κ. Ζ. Ζύγουρα.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτελεύτησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Ἀριστοβούλου Ἀθανασίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Κυριακούλας Παππασταθοπούλου.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Τὴν προσεχῆ Κυριακὴν 19 τρέχ. τελοῦμεν μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ μακαρίτου πατρός μας

ΣΠΥΡ. ΡΟΥΒΑΛΗ.

Παρακαλοῦνται οἱ συγγενεῖς καὶ φίλοι νὰ προσέλθωσιν ἐν τῷ ἱερῷ νῶ τοῦ Παντοκράτορος ὡραν 8 π. μ. ὅπως ἐνώσωσι μεθ' ἡμῶν τὰς πρὸς τὸν Ἰψιστον δεήσεις των.

Τὰ τέκνα.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν 19 Ἰουλίου καὶ ὡραν 9 π. μ. ἀρχοῦνται αἱ ἐξετάσεις τῆς ἐν Πάτραις δευτέρας Δημοτικῆς σχολῆς τῶν ἀρρένων. Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ γονεῖς καὶ λοιποὶ φιλόμουσοι πολῖται, ἵνα τιμήσωσι ταύτας διὰ τῆς παρουσίας των. Ἡ παροῦσα θεωρηθῆτω καὶ ὡς ἰδιαίτερα πρόσκλησις.

(Ἐκ τῆς Σχολῆς)

Ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων γωνία καὶ εὐάερος οἰκία τοῦ κ. Ἀνδρ. Παππασταθοπούλου διεκχυθῆσιν ἐνοικίασται.

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Ἐκ τῆς ὑπ' ἀριθ. 669 ε. ε. ἀποφάσεως τοῦ ἐμποροδικείου Πατρῶν.

Διὰ ταῦτα :

Δέχεται τὴν ἀπὸ 8 Ἰουλίου 1881 αἴτησιν τῆς ἐταιρίας «Ἀδελφ. Μπαρμπαρέσου».

Κηρύττει εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως τὴν ἐνταῦθα ἐμποροεταιρίαν «Ἀλίας καὶ Γεωργίου».

Ὅριζει ἡμέραν ἐνάρξεως τῆς πτωχεύσεως τὴν τετάρτην (4) Ἰουλίου 1881.

Ὅριζει ἡμέραν διὰ τὴν συνέλευσιν τῶν δανειστῶν πρὸς ἐκλογὴν τῶν δριστικῶν συνδικῶν τὴν 24 Ἰουλίου 1881 ἡμέραν Παρασκευῆν καὶ ὡραν 4 π. μ. τόπον δὲ τὸ κατάστημα τοῦ δικαστηρίου τούτου καὶ ἐφημερίδα διὰ τὰς νομίμους δημοσιεύσεις τὴν ἐνταῦθα ἐκδιδόμενην «Φορολογούμενος».

Διορίζει εἰρηγητὴν τῆς πτωχεύσεως τὸν Ἀθ. Ἀθανασόπουλον ἐμποροδίκην.

Διορίζει προσωρινούς συνδικούς τοὺς Ὀδυσσά Μπαρμπαρέσου καὶ Ἰω. Παπασακελλίωνα.

Διατάσσει τὴν εἰς τὰς διὰ πολιτικὰ χρέη φυλακὰς κράτησιν τῶν μελῶν τῆς πτωχεύσεως ἐταιρίας καὶ τὸν ἀρμόδιον εἰρηνοδίκην νὰ ἐπιθέσῃ σφραγίδας εἰς τὰ παρὰ τοῦ νόμου ὀριζόμενα μέρη.

Ἐπιβάλλει εἰς ἕαρος τῆς πτωχεύσεως τὰ ἐξοδα καὶ τέλη.

Ἐκρίθη, ἀπεφασίσθη καὶ ἐδημοσιεύθη ἐν Πάτραις τὴν 9 Ἰουλίου 1881.

Ὁ προεδρεύων

Κ. Γκέκας.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

Σ. Δ. Φλαμπουριάδης

Διὰ τὴν ἀντιγραφὴν Πάτραις αὐθημερόν.

Ὁ ὑπογραμματεὺς

(Τ. Σ.) Σ. Α. Φλαμπουριάδης.

Δημοσιευθῆτω ἡ παρούσα διὰ τῆς ἐφημερίδος «Φορολογούμενος» διὰ τὰς νομίμους συνετείας.

Πάτραις 14 Ἰουλίου 1881.
Ὁ πληρεξ. δικηγόρος τοῦ συνδίκου Ὁδ. Μπαρμπαρέσου
Α. Πικραμμένος.